

בעזה ש"ת

גלי מסכתא

הוכן ע"י ת"ח א' מיקירי ירושלים והופץ על ידי כולל עיון הדף

עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]

מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

מסכת זבחים

כללים לשימוש

[ ] = מקור או טעם הדבר
( ) = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאו' = מדאורייתא
לרש"י = שיטת רש"י כשתוס' חולקין - ע"י בספר סיכומי גפ"ת את שיטת תוס' (וגם לעיקרי החידושים שבתוס')

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיך.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך

נא להעיר הערות

כל הזכויות שמורות

תש"ס

כתובת להערות :

גפ"ת, רח' חזון איש 36

פעיה"ק ירושלים תובכ"א

טל : 571-2016 (02)

פ"ח כל הזבחים

גמ' ע: - עד.

תערובת בזבחים אפי' בריבוא - לחומרא [כר"ל - כל שדרכו לימנות לר"מ חשיבי ולא בטלי,
כר' יהושע אליבא דר"י בליטרא קציעות דלא בטלי, בע"ח חשיבי, ואסור לניידן ולפרוש - אטו
י' כהנים שיקחו י' בב"א, אטו קבוע]

עירוב זבח בחולין תמימין - ימכור כולן לצורך אותו מין קרבן ויקרבו לשם מי שהוא
כיון דפריש מרובא דהתירא, שוב לא נאסר ע"י צירוף

כיון דמדרבנן לא יקריב התערובת, בדיעבד לא מרצי (ב' דיעות מובא ברש"י - 1) הואיל ומדאו' נדחו בקבוע,
שוב אינו חוזר; 2) קבוע מדאו' רק בניכר האיסור וכאן נדחו מדרבנן)

לחנן המצרי אפי' שחוטין אינן נידחין

רש"י עא. - עג:

שור שהמית - ע"פ בעלים פטור מסקילה - לרש"י - מודה בקנס פטור

את שדרכו למנות - שאין אדם דמוסיף יתירה ללוקח ולא מוכר בלא מנין

תערובת חטאת טמאה בטהורה תעלה - לרש"י - להפסד מרובה חששו

ליטרא קציעות הוי כל שדרכו למנות - רוב לא מוכרין במנין ולפעמים במנין

אינו ידוע לו מקום דליטרא קציעות דתרומה לכו"ע יעלו -

הואיל וליתיה בעין, אין כאן דבר שבמנין כלל

גמ' עד. - עה:

ר"נ - בדבר חשוב דלא בטל - תולין בא' הנאבד דהיינו דאיסורא והשאר מותרין - לרב - שנים שנים
כר"א [רש"י - מגו דחברי' לאו דאיסורא]

רבה - ר"ל התיר רק במינכרה נפילתה, ורב יוסף חולק [כנפילתה לאסור כך עלייתה להתיר]

ביטול ע"י ס"ס בע"ז - רב (כר"ש) - מותר, שמואל - אסור (סבר כר"י בע"ז, כר"א)

ר' אלעזר - חבית תרומה בק' חולין סתומות (חשיבי) ונפתחה א' מהן - נוטל ממנה א' ומותר

ר' אושעיא - א' בק"נ ונפתחה ק' - נוטל א' מק' והן מותרות, ונ' אסורות [לא תולין האיסור ברובא] (ורב
חולק)

מקריבין תערובת קדשים מין במינו רק בקרבן נשים דא"צ סמיכת בעלים (או בעופות, בכור ומעשר,
יורש לר"י)

נבלל דם חטאות בכוס א' לרבי בעי מתנה שיעור כדי לזה וכדי לזה
(לתי' א' - חוץ מהזאת מי חטאת)

תמורת בכור בכבור דלב"ש אין מאכילין לנדות, אינו נפדה, אינו נשקל בליטרא

רש"י עד. - עד:

טבעת ע"ז במאה היתר - הפורש עצמו אסור - לרש"י - חומרא דע"ז

כיון דאיתחזק בבהמה ספק טריפות (הגם דיכול לבודקה אחר שחיטתה), אין מכניסין אותה לעזרה
לשוחטה משום הקרבהו נא לפחתך, ואוסר כל התערובת

גמ' עה: - עז:

לר"ש מביאין קדשים לבית הפסול - לרבא - רק בדיעבד דנתערבו,
תרומה דרבנן בקדשים אפי' לכתחלה, לתיקוני גברא (ואביי ורב יוסף חולקין)

ר"ש - ספק מצורע מוחלט מביא אשמו ומתנה לשלמים, ולוג שמן ומתנה לנדבה ומקמיץ ומקטיר ממנו וממלא החסר [לוג שלם] ויתן מתנות שבע ומתנה לרש"י שיהא לשם מים והתוספת פודה על תנאי [חולין דממילא בעזרה שרין]

עירוב בשר חטאת עם עולה - לר"א יעלו [חטאת כעצים] לא יעלו לריח ניחוח אבל כן לעצים (לחכמים דוקא שאור ודבש) [[
ברייתא דר"י - לכו"ע יעלו

עירוב באברי בע"מ - לר"א אם קרב א' מהתערובת, תולין ויקרבו השאר ב' ב' [מיגו]
לברייתא דר"י - לר"א יעלו אפי' בלי תולין [מום במ - אבל ע"י תערובת ירצו]

לכו"ע עירוב באברי רובע ונרבע ירדו

רש"י עה: - עז.

הקנוי בדמי שביעית צריך לבער קודם שתכלה לחיה שבשדה

ממנו לאשים בבל תקטירו - לרש"י - הזאת שמן אל אוה"מ במקום הקטרה אא"כ עושה לשם מים מה שמוסיפין למלא הלוג לא נתקדש קדושת הגוף - לרש"י - דכלי שרת מקדש רק מדעת מאחר שהקדיש לוג למזבח, אסור לשנותו לצרכי מצורע לפני קמיצה

גמ' עה. - עט:

עירוב דם - ומים, ויין, ודם חיה - בעי כדי מראית דם כדי לזרוק, לר"י אין דם מבטל דם נפל דם למים - ראשון ראשון בטל והוי דיחוי

ר"ל - איסורין מבטלין זא"ז (ור' אלעזר חולק [כהלל במצות]) במינו ברוב, בשאינו מינו פחות מנ"ט וחזותא מדאו'

ע"פ רש"י לר"י משערין מין במינו כמין בשאינו מינו להחמיר (לאביי - אליבא דר"ג)

אביי - לר"י אליבא דנפשי' מין במינו בטל ברוב, ורבא חולק

חרס שבלע מי רגלים דוב - ר"י - בעי הדחה במים ג"פ לפולטו
ראב"י - פעם ג' אפי' במי רגלים דטהור [מין במינו ברוב]

דם שנתערב בדם פסולין, תמצית, בע"מ (לכו"ע) ישפך לאמה [לרש"י - גזרה אטו אין כדי לבטל]
ר"א - יזרוק [ר"פ - אין דם התמצית מצוי לרבות על דם הנפש, ר' זביד - (בדם פסולין ותמצית) לא גזרינן במקדש]

רש"י עה: - עט.

רש"י - הבטל נוסף על המבטל ונהיה כמוהו ונקרא על שמו ונגרע ממינו

לרש"י - ודאי עבר וספק איזה איסור = התראת ספק

לרש"י - רק למ"ד מין במינו לא בטל, במראה שוין ("מין במינו") מחמירין שמשערין כאילו מין בשאינו מינו

לרש"י - מי רגלים מין מים הם

גמ' עט: - פא:

כוס דם בע"מ בכוסות כשרין - לר"א אם נזרק א' תולין ויזרוק שתים שתים

דם חטאת בדם שלמטה - לר"א יזרוק למעלה [רואין כאילו מים, רש"י - הואיל ואינו מתכוין] ולמטה (למ"ד לר"א אין בילה - איירי ברוב דם חטאת וזרק למעלה יותר ממה שנתערב - ועלו לו רק

החטאת ושירייו, בעירוב כוסות ויזרוק שניהם)

לר"י - כו"ע אית להו רואין ומח' בדם בע"מ [בם - דוקא בעין]

דם עולה בככור - ר"א - יתן במתן ד' (למ"ד אין בילה - ה' מתנות) [רואין]
ר' יהושע - במתן א' [שב ואל תעשה עדיף שלא לעבור על כל תוסף]

מים מעט שנפל למי חטאת - חכמים פוסלין [יש בילה וחסר שיעור הזאה]

ר"א - יזה ב' הזאות [ר"ל - אע"פ דיש בילה - דאיירי דנתערב כדי הזאה אחת ומצטרפין לכשיעור, רבא - יש בילה וא"צ שיעור אלא קנס שלא ישתכר, רב אשי - אין בילה וא"צ שיעור ואיירי בפסול כל שהוא בלבד]

אביי, ר"ל - לכו"ע מקום עולה מקום שיריים (רש"י - זריקה על קיר ומאיליהן שותתין ליסוד ואין שינוי מקום) רב יהודה, ר' יוחנן או ר' אלעזר - שיריים צריכין איצטבא היסוד (ונתערב סוף חטאת עם תחלת עולה ישפך לאמה לרבנן)

אין עולין מבטלין זא"ז [כי קדש הם (בהוייתן)], ולקח מדם הפר ומדם השעיר, והקריבו את הדם וזרקו את הדם]

אפי' למ"ד שיריים מעכבין, אבל חסרו השיריים אין מעכבים (וישפוך השאר ליסוד)

גמ' פא: - פג.

חטאת חיצוני בפנימי לכו"ע ישפכו לאמה [מצוה להקדים פנימי, ויפסול באשר יובא וכו'] (רש"י - ואסור לפסול חיצוני בידים עבור הפנימי)

דם [דמה] שנכנס לכפר בהיכל פסול - ר"ע - כל קדשים [וכל חטאת]

ר"א - חטאת ואשם [כחטאת כאשם]

חכמים - רק חטאת [ולא אשם - יא. - דמה - חטאת דוקא]

לר"א - נכנס לכפר אע"פ שלא כיפר, ר"ש - עד שיכפר, ר"י - דוקא מזיד ועד שיכפר

דם בב' כוסות וא' נכנס לפנים - ריה"ג - השני כשר [ק"ו מיוצא] וחכמים פוסלין [מדמה - אפי' מקצת]

אל הקודש פנימה - אביי - לרבות הנכנס לק"ק שלא כדרכו (ורבא חולק [הבאה כתיב])

רבא - נכנס להיכל על דעת להכנס לק"ק עדיין לא פוסל

ספק בדם חטאת פנימיים שהכניס לק"ק, דיו"כ שהובא להיכל ושוב הכניס לק"ק, או הובא חוץ למזבח הזהב ושוב נכנס לצד הפרוכת

ציץ מרצה על הטמא ולא על היוצא (רש"י - הגם דאם עלו לא ירדו)